IV

*(Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom)*

# DECIZIA COMISIEI

## din 17 iunie 2009

## privind schema de consolidare a datoriilor împovărătoare ale cooperativelor agricole și ale exploatațiilor agricole aplicată în Regiunea Lazio (Italia) în temeiul Legii regionale nr. 52/1994 și refinanțată prin articolul 257 din Legea regională nr. 10 din 10 mai 2001

*[notificată cu numărul C(2009) 4525]*

**(Numai textul în limba italiană este autentic)**

(2010/27/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul menționat,

întrucât:

### I. PROCEDURA

(1) Prin scrisoarea din 11 septembrie 2001, înregistrată la 13 septembrie 2001, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei textul articolului 257 din Legea regională nr. 10 din 10 mai 2001, care modifică articolul 2 din Legea regională nr. 52 din 31 octombrie 1994, în conformitate cu articolul 88, alineatul (3) din Tratatul CE.

(2) Prin scrisoarea din 19 aprilie 2002, înregistrată la 22 aprilie 2002, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei informațiile suplimentare solicitate autorităților italiene, prin scrisoarea din 9 noiembrie 2001, privind dispozițiile menționate.

(3) După examinarea acestor informații, prin scrisoarea din 17 iunie 2002, serviciile Comisiei au solicitat autorităților italiene să comunice și alte informații în termen de patru săptămâni.

(4) Deoarece nu au primit niciun răspuns în termenul stabilit prin scrisoarea din 17 iunie 2002, serviciile Comisiei au solicitat informațiile deja cerute printr-o nouă scrisoare datată 19 august 2003.

(5) Prin scrisoarea din 23 octombrie 2003, înregistrată la 29 octombrie 2003, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei informațiile suplimentare solicitate autorităților italiene prin scrisoarea din 17 iunie 2002.

(6) Prin scrisoarea din 11 decembrie 2003, Comisia a informat Italia în privința propriei decizii de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din tratatul CE cu referire la dispozițiile articolului 257 din Legea regională nr. 10 din 10 mai 2001 (denumită în continuare „Legea nr. 10/01"), precum și cu privire la ajutoarele acordate între 1 ianuarie 1998 și 20 mai 2001 (data intrării în vigoare a Legii nr. 10/01 menționate) în cadrul schemei de ajutoare care trebuiau refinanțate din alocarea bugetară prevăzută la articolul menționat mai sus ([1]).

(7) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în legătură cu aceasta.

(8) Comisia nu a primit nicio observație de la părțile interesate. Totuși, autoritățile italiene s-au întâlnit cu serviciile Comisiei pentru a aduce precizări privind observațiile formulate de Comisie în urma inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat.

(9) Printr-un mesaj e-mail din 3 aprilie 2009, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a transmis Comisiei o scrisoare a autorităților italiene în care era rezumată discuția purtată în cadrul reuniunii menționate la paragraful anterior.

([1]) Scrisoarea SG (2003) D/233340.
([2]) JO C 15, 21.1.2004, p. 28.

II. **DESCRIERE**

**Măsura notificată**

(10) Articolul 257 din Legea nr. 10/01 prevede alocarea unei sume suplimentare de 400 milioane ITL (206 583 EUR) cu titlu de contribuție pentru plata dobânzilor la împrumuturile pe cincisprezece ani în vederea consolidării datoriilor împovărătoare ale cooperativelor agricole, ale asociațiilor de cooperative agricole și ale exploatațiilor agricole, în temeiul Legii regionale nr. 52 din 31 octombrie 1994 (denumită în continuare „Legea nr. 52/94"), modificată de Legea nr. 13 din 29 aprilie 1996 (denumită în continuare „Legea nr. 13/96"). Articolul 257 modifică, de asemenea, articolul 2 din Legea nr. 52/94, extinzând posibilitatea de a beneficia de ajutoarele prevăzute de legea respectivă pentru a include și datoriile împovărătoare existente la 31 decembrie 2000. În sfârșit, articolul 257 include o clauză în temeiul căreia ajutoarele prevăzute vor putea fi acordate doar după publicarea în *Bollettino ufficiale della Regione Lazio* a rezultatului pozitiv al examinării efectuate de Comisie în conformitate cu articolele 87 și 88 din Tratatul CE.

**Temeiul juridic modificat de măsura notificată**

(11) Legea nr. 52/94, care constituie temeiul juridic al consolidării, prevedea următoarele:

(a) un ajutor pentru cooperative și asociațiile de cooperative sub forma unei contribuții pentru plata dobânzilor la împrumuturile pe cincisprezece ani în vederea consolidării datoriilor împovărătoare rezultate în urma unor finanțări care nu au beneficiat de contribuții publice [articolul 1 alineatul (1)];

(b) un ajutor pentru exploatațiile agricole, sub forma unei contribuții pentru plata dobânzilor la împrumuturi pe cincisprezece ani în vederea consolidării datoriilor împovărătoare rezultate în urma unor investiții deja realizate [articolul 1 alineatul (2)];

(c) un ajutor sub forma unor subvenții acordate cooperativelor și asociațiilor de cooperative, în cazul fuzionării sau afilierii la un alt organism cooperativ, de maximum 50 % din datoriile înscrise în bilanțul cooperativelor sau asociațiilor de cooperative menționate mai sus, în vederea stingerii datoriilor în cauză (articolul 4);

(d) datoriile împovărătoare se refereau la cele rezultate în urma unor finanțări bancare pe termen scurt, mediu sau lung obținute fără ajutoare publice și existente la data intrării în vigoare a legii.

(12) Comisia inițiase procedura de investigație prevăzută la articolul 88 (fostul articol 93) alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu ajutoarele prevăzute de legea în cauză ([3]) deoarece nu exista certitudinea că acestea respectau criteriile pe care se bazase la momentul respectiv în cadrul examinării efectuate.

([3]) Cazul C 43/95 (ex NN 73/94) – JO C 327, 7.12.1995, p. 9.

(13) Pe baza acestor criterii, Comisia considera acest tip de subvenție ca fiind ajutoare pentru funcționare, iar acestea puteau fi considerate, în general, compatibile cu piața comună doar dacă erau îndeplinite următoarele trei condiții:

(a) aceste ajutoare trebuiau să vizeze doar datoriile împovărătoare rezultate în urma unor împrumuturi contractate pentru a finanța investiții deja realizate;

(b) valoarea cumulată a ajutoarelor acordate, eventual, la momentul la care fusese contractat împrumutul și a ajutoarelor în cauză nu putea depăși procentul acceptat, în general, de Comisie, și anume:

— pentru investițiile în sectorul agricol primar: 35 % sau 75 % în zonele defavorizate, în conformitate cu Directiva 75/268/CEE a Consiliului ([4]);

— pentru investițiile în sectorul prelucrării sau al comercializării produselor agricole: 55 % (sau 75 % în regiunile cuprinse în Obiectivul I) pentru proiectele conforme cu programele sectoriale sau cu unul dintre obiectivele prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90 al Consiliului ([5]) și 35 % (sau 50 % în regiunile cuprinse în Obiectivul I) pentru celelalte proiecte, care nu au fost excluse pe baza criteriilor de selecție menționate la punctul 2 din anexa la Decizia 90/342/CEE a Comisiei ([6]) (sau la Decizia 94/173/CE a Comisiei) ([7]);

(c) ajutoarele în cauză puteau fi acordate doar în urma unor modificări ale ratelor pentru noile împrumuturi contractate pentru a ține cont de variațiile costului banilor (în acest caz, valoarea ajutoarelor trebuia să fie mai mică sau egală cu cheltuiala generată de o astfel de modificare) sau trebuiau să se refere la exploatații agricole care ofereau garanții de rentabilitate, mai ales în cazul în care obligațiile financiare rezultate în urma împrumuturilor existente puteau să dăuneze exploatațiilor sau să determine falimentul lor.

(14) Ca urmare a inițierii procedurii, autoritățile italiene au modificat Legea nr. 52/94 prin Legea nr. 13/96, în temeiul căreia Comisia a putut încheia procedura menționată anterior, declarând compatibile cu piața comună ajutoarele în forma modificată prin legea menționată ([8]).

([4]) JO L 128, 19.5.1975, p. 1.
([5]) JO L 91, 6.4.1990, p. 1.
([6]) JO L 163, 29.6.1990, p. 71.
([7]) JO L 222, 20.9.1995, p. 19.
([8]) Scrisoarea SG (96) D/3465 din 29 martie 1996.

(15) Modificările introduse în schemă prin Legea nr. 13/96 sunt următoarele:

(a) contribuția de maximum 50 % din datoriile înscrise în bilanțul cooperativelor în caz de fuziune sau afiliere a fost eliminată;

(b) contribuțiile pentru consolidarea datoriilor împovărătore ale cooperativelor și ale asociațiilor de cooperative [articolul 1 alineatul (1) din Legea nr. 52/94], precum și ajutoarele pentru exploatații [articolul 1 alineatul (2)] pot fi acordate doar pentru consolidarea datoriilor rezultate în urma realizării unor investiții;

(c) ajutoarele menționate anterior se pot referi doar la o parte a investiției (cotă), respectiv 80 % în cazul cooperativelor și 65 % în cazul exploatațiilor agricole;

(d) ajutoarele trebuie să fie acordate în limitele ratelor acceptate, în general, de Comisie, în funcție de valoarea cumulată a ajutoarelor acordate, eventual, la contractarea împrumutului și a ajutoarelor în cauză, mai precis: 35 % (75 % în zonele defavorizate în temeiul Directivei 75/268/CEE) pentru investițiile în sectorul primar agricol și 55 % pentru investițiile în sectorul prelucrării sau al comercializării produselor agricole;

(e) ajutoarele în cauză pot viza doar exploatațiile agricole sau cooperativele care oferă garanții de rentabilitate, mai ales în cazul în care obligațiile financiare rezultate în urma împrumuturilor existente pot să dăuneze exploatațiilor sau să determine falimentul lor.

(16) Schema de ajutoare, aprobată ținând cont de aceste modificări, a rămas neschimbată până la decizia Comisiei de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE cu referire la dispozițiile articolului 257 din Legea nr. 10/01.

## III. INIȚIEREA PROCEDURII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 88 ALINEATUL (2) DIN TRATAT

(17) Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE cu referire la dispozițiile articolului 257 din Legea nr. 10/01, precum și cu referire la ajutoarele acordate în perioada 1 ianuarie 1998-20 mai 2001 (data intrării în vigoare a Legii nr. 10/01 menționate anterior) în cadrul schemei de ajutoare care trebuiau refinanțate din alocarea bugetară prevăzută la articolul menționat anterior, deoarece existau îndoieli privind compatibilitatea ajutoarelor în cauză cu piața comună, mai ales în privința următoarelor aspecte:

(a) alocarea prevăzută la articolul 257 din Legea nr. 10/01 avea rolul de a finanța o schemă de ajutoare pentru consolidarea datoriilor împovărătoare ale exploatațiilor agricole și ale cooperativelor aprobată de Comisie în 1996 pe baza unor condiții speciale legate de salvarea și restructurarea unor întreprinderi aflate în dificultate care puteau fi aplicate în sectorul agricol în locul dispozițiilor Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1994 ([9]) (denumite în continuare „Orientările din 1994"), conform prevederilor explicite conținute în acestea din urmă;

(b) Orientările din 1994 au fost înlocuite de Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1997 (denumite în continuare „Orientările din 1997") ([10]), prin care s-au stabilit noi condiții aplicabile sectorului agricol; schema de ajutoare ar fi trebuit adaptată la aceste noi condiții începând cu 1 ianuarie 1998; niciuna dintre informațiile disponibile nu permitea, totuși, să se stabilească faptul că a avut loc adaptarea;

(c) Orientările din 1997 au fost înlocuite, la rândul lor, de Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1999 (denumite în continuare „Orientările din 1999"), la care ar fi trebuit, de asemenea, adaptată schema în cauză;

(d) niciuna dintre informațiile disponibile nu permitea, totuși, să se stabilească faptul că schema în cauză a fost adaptată la condițiile Orientărilor din 1999;

(e) în acest context, existau incertitudini privind compatibilitatea cu piața comună a ajutoarelor acordate în perioada 1 ianuarie 1998-20 mai 2001 (data intrării în vigoare a Legii nr. 10/01), precum și modalitățile de utilizare a alocării prevăzute la articolul 257 din Legea nr. 10/01.

## IV. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR ITALIENE

(18) Prin scrisoarea din 2 iulie 2004, înregistrată la 7 iulie 2004, Reprezentanța permanentă a Italiei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei observațiile formulate de autoritățile italiene în urma inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat cu referire la dispozițiile articolului 257 din Legea nr. 10/01, precum și cu referire la ajutoarele acordate în perioada 1 ianuarie 1998-20 mai 2001 (data intrării în vigoare a legii regionale menționate) în cadrul schemei de ajutoare care trebuiau refinanțate din alocarea bugetară prevăzută la articolul menționat anterior.

([9]) JO C 368, 23.12.1994, p. 12.
([10]) JO C 283, 19.9.1997, p. 2.

(19) În scrisoarea respectivă, autoritățile italiene anunțau, în primul rând, retragerea notificării articolului 257 din Legea nr. 10/01, precum și inițierea procedurii de abrogare a acestuia, precizând că nu s-a adoptat nicio măsură de aplicare și nu s-a acordat niciun ajutor în temeiul articolului respectiv.

(20) Mai mult decât atât, autoritățile italiene subliniază faptul că, în scrisoarea de aprobare a Legii nr. 52/94, Comisia declară că ajutoarele în cauză îndeplinesc criteriile aplicabile și, prin urmare, pot beneficia de derogarea prevăzută la articolul 92 (devenit articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, deoarece sunt măsuri care vizează facilitarea dezvoltării anumitor activități sau a anumitor regiuni economice fără a afecta schimburile comerciale în mod contrar interesului comun, și nu se referă la Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.

(21) În opinia autorităților italiene, după cum reiese și din corespondența cu Comisia din perioada 1994-1996, este evident că obiectivul Legii nr. 52/94 era de a evita ca exploatațiile agricole, în momentul realizării unor investiții, să se confrunte cu rate ale dobânzilor mai ridicate decât cele ale pieței, din cauza fluctuațiilor costului banilor, fapt care le-ar fi pus în dificultate. În plus, Regiunea Lazio a garantat întotdeauna verificarea rentabilității exploatațiilor beneficiare, bazându-se îndeosebi pe planurile de reabilitare pe care acestea din urmă erau obligate să le prezinte în conformitate cu Legea nr. 52/94 și modificările la aceasta.

(22) În acest context, autoritățile italiene consideră că ajutoarele prevăzute de Legea nr. 52/94 pot beneficia de derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE.

(23) În scrisoarea din 2 iulie 2004, autoritățile italiene întrebau dacă, în cazul examinării, din punctul de vedere al salvării și restructurării exploatațiilor aflate în dificultate, a ajutoarelor acordate în perioada 1998-2000 ([11]) pentru împrumuturi existente la 5 decembrie 1994, nu ar fi fost posibilă aplicarea punctului 2.5 din Orientările din 1997, conform căruia „de asemenea, orientările nu aduc atingere aplicării schemelor de ajutoare autorizate în scopuri diferite de salvare sau restructurare, precum, de exemplu, dezvoltarea regională [și] dezvoltarea IMM-urilor”, având în vedere că măsurile prevăzute de Legea nr. 52/94 fuseseră aprobate deoarece vizau facilitarea dezvoltării anumitor activități sau a anumitor regiuni economice fără a afecta schimburile comerciale în mod contrar interesului comun.

([11]) Autoritățile italiene fac referire la anul 2000, nu la anul 2001, deoarece după anul 2000 nu a fost acordat nici un ajutor.

(24) În sfârșit, drept răspuns la dispozițiile de la punctul 29 din scrisoarea din 11 decembrie 2003 (a se vedea nota de subsol 1), prin care Comisia solicita autorităților italiene să-i transmită o serie de decizii regionale și extrase din toate legile financiare adoptate după 1 ianuarie 1998 pentru a-i permite să stabilească valoarea exactă a alocărilor destinate în fiecare an finanțării schemei de ajutoare în cauză, autoritățile italiene au precizat următoarele:

(a) singura finanțare prevăzută pentru Legea nr. 52/94 era cea prevăzută în însăși legea respectivă și reprodusă în bilanțul regional din 1995 ([12]);

(b) angajamentele de plată s-au concretizat doar în 1996, după aprobarea legii de către Comisie;

(c) ulterior, intervențiile în favoarea întreprinderilor care îndeplineau condițiile prevăzute de Legea nr. 52/94 au fost finanțate din fonduri eliberate grație economiilor rezultate în urma reducerii ratelor dobânzilor și a aplicării riguroase a legii, fără a fi necesară recurgerea la vreun buget suplimentar;

(d) intervenția Regiunii Lazio în favoarea exploatațiilor agricole se referea doar la creditele bancare legate de realizarea de investiții și existente la 5 decembrie 1994, ținând cont de faptul că, în 1994, la fel ca în anii precedenți, în Italia rata dobânzii era una dintre cele mai mari din Uniunea Europeană.

(25) În scrisoarea transmisă Comisiei la 3 aprilie 2009, autoritățile italiene au precizat că toate cererile pentru ajutoare din cadrul schemei au fost depuse înainte de 1 ianuarie 1998.

## V. **EVALUARE**

(26) Articolul 87 alineatul (1) din tratat prevede că orice ajutor acordat de un stat membru sau din resursele de stat, indiferent de formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri, va fi considerat incompatibil cu piața comună, în măsura în care afectează comerțul dintre statele membre.

(27) Măsura în cauză corespunde acestei definiții, deoarece favorizează anumite întreprinderi (din sectorul agricol, cele care trebuie să facă față unor datorii împovărătoare) și poate afecta comerțul, având în vedere poziția pe care o ocupă Italia în sectorul producției agricole (de exemplu, în 2006, Italia era al treilea producător de carne de vită și mânzat și primul producător de tomate din Uniune).

([12]) Mai precis, 4 000 000 000 ITL (2 061 856 EUR). În perioada 1998-2000, ajutoarele acordate s-au ridicat la 1 400 000 000 ITL (721 650 EUR).

(28) Totuși, în cazurile prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE, unele măsuri pot fi considerate, prin derogare, compatibile cu piața comună.

(29) În cazul de față, având în vedere natura schemei de ajutoare în cauză, singura derogare care poate fi invocată este cea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, conform căreia pot fi considerate compatibile cu piața comună ajutoarele care vizează favorizarea dezvoltării economice a anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, cu condiția de a nu afecta schimburile comerciale în mod contrar interesului comun.

(30) Înainte de a examina aplicabilitatea acestei derogări, Comisia evidențiază că, în scrisoarea din 2 iulie 2004, ulterioară inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, autoritățile italiene au indicat că fusese lansată procedura de abrogare a articolului 257 din Legea nr. 10/01 și că nu fusese acordat niciun ajutor în temeiul dispozițiilor articolului respectiv. Printr-o comunicare telex din 20 septembrie 2005, serviciile Comisiei au solicitat autorităților italiene să prezinte dovada abrogării articolului 257 din Legea nr. 10/01.

(31) Răspunsul la comunicarea telex a fost transmis serviciilor Comisiei în scrisoarea din 16 iulie 2008, prin care se confirma abrogarea, prin articolul 27 alineatul (2) din Legea nr. 4/06, a dispozițiilor controversate din articolul 257 din Legea nr. 10/01, a căror aplicare fusese oricum blocată încă de la inițierea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE. În plus, autoritățile italiene au anunțat retragerea notificării articolului 257 menționat anterior, în scrisoarea din 2 iulie 2004.

(32) Având în vedere aceste elemente, Comisia nu are motiv să continue investigațiile privind dispozițiile articolului 257 din Legea nr. 10/01 și poate încheia procedura de examinare.

(33) În ceea ce privește aplicabilitatea derogării prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE referitoare la ajutoarele acordate între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2000 (a se vedea nota de subsol 11), serviciile Comisiei evidențiază că, în observațiile făcute după inițierea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat și în cadrul reuniunii organizate ulterior, autoritățile italiene au precizat că intervențiile în cauză au fost finanțate exclusiv din sumele înscrise în bugetul schemei de ajutoare C 43/95 aprobate de Comisie (a se vedea considerentul 24). Mai mult, din scrisoarea autorităților italiene transmisă la 3 aprilie 2009 se deduce că toate cererile pentru ajutoare au fost depuse înainte de 1 ianuarie 1998 (a se vedea considerentul 25).

(34) Deoarece din precizările de mai sus rezultă că sumele utilizate în perioada 1998-2000 au făcut deja obiectul unei decizii a Comisiei și că nu a fost introdusă nicio cerere după data de la care cererile noi ar fi trebuit să fie în conformitate cu noile dispoziții privind ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (a se vedea considerentul 17), Comisia nu are motiv să se pronunțe din nou, având în vedere dispozițiile menționate anterior, privind aplicabilitatea derogării prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE cu referire la ajutoarele acordate în perioada 1998-2000, care constituie, de fapt, continuarea finanțărilor acordate în baza cererilor pentru ajutoare depuse înainte de 1 ianuarie 1998 și care îndeplineau condițiile menționate la considerentul 15, aprobate deja de Comisie (a se vedea considerentul 14). Așadar, și procedura inițiată cu referire la intervențiile efectuate în perioada 1998-2000 poate fi închisă,

DECIDE:

*Articolul 1*

Procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și inițiată prin scrisoarea din 11 decembrie 2003 ([13]) cu referire la schema de ajutoare menționată mai sus este închisă, devenind inutilă deoarece Italia a retras notificarea la 2 iulie 2004 și nu a dat curs niciunui proiect privind ajutoarele.

*Articolul 2*

Procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și inițiată cu referire la ajutoarele acordate de Italia (Regiunea Lazio) în perioada 1998-2000 în cadrul schemei de ajutoare bazate pe dispozițiile Legii nr. 52/94 modificată de Legea nr. 13/96, devenită inutilă, este închisă.

*Articolul 3*

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 17 iunie 2009.

*Pentru Comisie*

Mariann FISCHER BOEL

*Membru al Comisiei*

([13]) A se vedea nota de subsol 2.